

พระธรรมฮีบรู

Hebrews

พระบุตรทรงยิ่งใหญ่เหนือเหล่าทูตสวรรค์

1 ในอดีต

พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราผ่านทางผู้เผยพระวจนะหลายครั้งหลายคราด้วยวิธีการต่างๆ 2 แต่ในวาระสุดท้ายนี้

พระองค์ได้ตรัสกับเราทั้งหลายโดยพระบุตรของพระองค์

ผู้ที่พระองค์ได้แต่งตั้งให้เป็นทนายทศรอบครองทุกสิ่ง

และได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตรนี้

3 พระบุตรคืออัครมีเจ็ดเจ้าแห่งพระสิริของพระเจ้า ทรงเป็นเหมือนพระเจ้า

ทรงผดุงสรรพสิ่งไว้ด้วยพระดำรัสอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์

ภายหลังจากที่ได้ประทานการชำระบาปผิดทั้งสิ้นแล้ว

พระองค์ประทับลงที่เบื้องขวาของพระผู้ทรงบารมีในสวรรค์

4 ฉะนั้นพระองค์จึงทรงยิ่งใหญ่เหนือเหล่าทูตสวรรค์

ด้วยว่าพระนามที่พระองค์ได้รับสูงส่งกว่านามของเหล่าทูตสวรรค์

5 เพราะพระเจ้าเคยตรัสกับทูตสวรรค์องค์ไหนอย่างนี้บ้าง? ที่ว่า

“ เจ้าเป็นบุตรของเรา

วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้า¹” 2

และว่า

“ เราจะเป็นบิดาของเขา

¹ 1:5 หรือ ได้ให้กำเนิดเจ้า

² ส ด ด .2:7

และเขาจะเป็นบุตรของเรา”³

6 และอีกครั้ง เมื่อพระเจ้าทรงนำบุตรหัวปีของพระองค์เข้ามาในโลก
พระองค์ตรัสว่า

“ ให้เหล่าทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการท่าน”⁴

7 พระองค์ตรัสถึงเหล่าทูตสวรรค์ว่า

“ ทรงทำให้ทูตสวรรค์ของพระองค์เป็นสายลม
ใ ให้ผู้ใช้ของพระองค์เป็นเปลวไฟ”⁵

8 แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า

“ ข้าแต่พระเจ้า ราชบัลลังก์ของพระองค์จะดำรงนิรันดร์
พระองค์ทรงปกครองปวงชนด้วยความชอบธรรม
9 พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและเกลียดชังความชั่ว
ฉะนั้นพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของพระองค์

จึงทรงตั้งพระองค์ไว้เหนือพระสหาย

ทั้งปวงของพระองค์

โดยทรงเจิมด้วยน้ำมันแห่งความสุขเปรมปรีดี⁶

³ 2ซ ม อ .7:14, 1พ ศ ด .17:13

⁴ 1:6 ฉ ธ บ .32:43

⁵ 1:7 ส ต ด .104:4

⁶ 1:9 ส ต ด .45:6-7

10และพระองค์ตรัสด้วยว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า

ในปฐมกาลพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก

และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์

11สิ่งเหล่านั้นจะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่

สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม

12พระองค์จะทรงม้วนสิ่งเหล่านั้นขึ้นเหมือนเสื้อคลุม

สิ่งเหล่านั้นจะถูกเปลี่ยนไปเหมือนเสื้อผ้า

แต่พระองค์เองยังคงเดิม

และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด” ⁷

13มีทูตสวรรค์องค์ไหนบ้างที่พระเจ้าตรัสว่า

“ จงนั่งที่เบื้องขวาของเรา

ตราบจนเราทำให้ศัตรูของเจ้า

เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า” ⁸?

14ทูตสวรรค์ทั้งปวงคือวิญญาณผู้ปรนนิบัติซึ่งพระเจ้าทรงส่งไปรับใช้บรรดาผู้ที่
ที่จะได้รับความรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ?

การตกเตือนให้เอาใจใส่

⁷ 1:12 ส ด ด .102:25-27

⁸ 1:13 ส ด ด .110:1

2 เหตุฉะนั้นเราต้องเอาใจใส่สิ่งที่เราได้ยินได้ฟังยิ่งขึ้น

เพื่อเราจะไม่เตลิดไป

2 เพราะในเมื่อข้อความที่พระเจ้าตรัสผ่านทูตสวรรค์ยังผูกมัด⁹

และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างยังถูกลงโทษอย่างยุติธรรม

3 แล้วเราจะรอดพ้นไปได้อย่างไร หากเราละเลยความรอด

อันยิ่งใหญ่ถึงเพียงนี้? แ ร ก ส ด อ ง ค์ พ ระ ผู้ เป็น เจ้ า เอง ท ร ง ป ระ ก า ศ ค วาม ร อ ด นี้

และบรรดาผู้ได้ยินจากพระองค์ได้ยินยันแก่เราทั้งหลาย

4 พระเจ้าเองก็ทรงรับรองด้วยหมายสำคัญการอัศจรรย์และการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ

และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงให้ตามน้ำพระทัยพระองค์

ทรงทำให้พระเยซูเหมือนกับพี่น้องของพระองค์

5

พระองค์มิได้ทรงให้ทูตสวรรค์ปกครองดูแลโลกในอนาคตที่เรากำลังกล่าวถึง 6 แต่มีผู้กล่าวยืนยันไว้ตอนหนึ่งว่า

“ มนุษย์เป็นใครหนอ พระองค์จึงทรงพะวงถึง

บุตรมนุษย์เป็นผู้ใด จึงทรงห่วงใยดูแล?

7 พระองค์ทรงสร้างให้ท่านต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย¹⁰

และทรงสวมมงกุฎแห่งพระสิริและพระเกียรติให้แก่ท่าน

8 และทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าของท่าน” ¹¹

⁹ 2:2 หรือ เป็นจริง

¹⁰ 2:7 หรือ เพียงระยะเวลาหนึ่ง เช่นเดียวกับข้อ 9

¹¹ 2:8 ส ด ต .8:4-6

ในการทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของท่านนั้น
พระเจ้าไม่ให้มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของท่าน ทว่าในขณะนี้
เราไม่เห็นว่าคุณอยู่ใต้อำนาจของท่าน
9 แต่เราเห็นพระเยซูผู้ทรงถูกทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย
บัดนี้ได้ทรงมงกุฎแห่งพระสิริและพระเกียรติแล้ว
เพราะพระองค์ได้ทรงทนทุกข์จนถึงความตาย เพื่อว่าโดยพระคุณของพระเจ้า
พระองค์จะได้ทรงลิ้มรสความตายเพื่อทุกคน
10 ในการนำบุตรมากมายมาสู่พระสิริ
เป็นการเหมาะสมแล้วที่พระเจ้าผู้ซึ่งสรรพสิ่งมีอยู่
เพื่อพระองค์และโดยทางพระองค์
จะทรงทำให้ผู้ลิขิตความรอดของเขาทั้งหลายนั้นสมบูรณ์พร้อมโดยการทนทุกข์
11 ทั้งพระองค์ผู้ที่ทำให้มนุษย์ทั้งหลายบริสุทธิ์กับบรรดาผู้ที่ทรงทำให้บริสุทธิ์นี้
นเป็นครอบครัวเดียวกัน
ฉะนั้นพระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง
12 พระองค์ตรัสว่า

“ ข้าพระองค์จะประกาศพระนามพระองค์ต่อพี่น้องทั้งปวงของข้าพระองค์
คือ

จะร้องสรรเสริญพระองค์ต่อหน้าที่ประชุม” ¹²

13 และตรัสอีกว่า

“ ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์” ¹³

¹² 2:12 ส ด ด .22:22

และพระองค์ตรัสอีกว่า

“ ข้าพเจ้าและบุตรที่พระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้าอยู่นี้แล้ว” ¹⁴

14 ในเมื่อบุตรทั้งหลายมีเลือดและเนื้อ

พระองค์จึงทรงร่วมในความเป็นมนุษย์ของเขา เพื่อ ว่าโดยการสิ้นพระชนม์

พระองค์จะได้ทรงทำลายผู้กุมอำนาจแห่งความตาย คือมาร

15 และปลดปล่อยบรรดาผู้ซึ่งตลอดชั่วชีวิตตกเป็นทาสเนื่องจากกลัวความตาย

16 เพราะแน่ทีเดียว พระองค์มิได้ทรงช่วยทูตสวรรค์

แต่ช่วยวงศ์วานของอับราฮัม 17 ด้วยเหตุนี้เอง

พระองค์จึงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องของพระองค์ทุกอย่าง

เพื่อจะได้ทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้เปี่ยมด้วยเมตตาและสัตย์ซื่อในการรับใช้พระเจ้า

า และเพื่อจะได้ทรงลบมลทินบาปของปวงประชากร¹⁵

18. พ ร ะพระองค์เองทรงทนทุกข์เมื่อได้ทรงถูกลองใจ

พระองค์จึงทรงสามารถช่วยบรรดาผู้ที่กำลังถูกลองใจได้

พระเยซูทรงยิ่งใหญ่กว่าโมเสส

3 ฉะนั้นพี่น้องวิสุทธิชนทั้งหลาย ผู้ร่วมในการทรงเรียกจากสวรรค์

จงให้ความสนใจจดจ่อที่พระเยซู องค์อัครทูตและมหาปุโรหิตซึ่งเรารับเชื่อ

¹³ 2:13 อ ส ย .8:17

¹⁴ อ ส ย .8:18

¹⁵ 2:17 หรือ และเพื่อพระองค์จะได้ทรงหันพระพิโรธของพระเจ้าไปเสีย
รับความบาปของปวงประชากรไป

2 พระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ทรงแต่งตั้งพระองค์
เช่นเดียวกับที่โมเสสสัตย์ซื่อในทุกอย่างแห่งพระนิเวศของพระเจ้า
3 เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพระเยซูทรงสมควรได้รับเกียรติยิ่งกว่าโมเสส
เหมือนกับที่ผู้สร้างบ้านทรงเกียรติยิ่งกว่าตัวบ้านเอง
4 ด้วยว่าทุกบ้านย่อมมีผู้สร้าง และพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง
5 โมเสสสัตย์ซื่อในฐานะผู้รับใช้ในทุกอย่างแห่งพระนิเวศของพระเจ้า
เป็นพยานถึงสิ่งที่จะตรัสในภายหน้า
6 ส่วนพระคริสต์ทรงสัตย์ซื่อในฐานะพระบุตรผู้ทรงครอบครองพระนิเวศของพระเจ้า และเราทั้งหลายก็คือพระนิเวศของพระองค์
หากเรายืนหยัดในความกล้าหาญ และความหวังซึ่งเราภูมิใจอวดนั้น

การตักเตือนเรื่องความไม่เชื่อ

7 ฉะนั้นดังที่พระวิญญาณตรัสว่า

“ วันนี้ หากท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์

8 อย่าทำใจแข็งกระด้าง

เหมือนเมื่อครั้งกบฏ

ในช่วงการลงตีในถิ่นทุรกันดาร

9 ที่บรรพบุรุษของพวกเจ้าได้ลงตีและทดลองเรา

และได้เห็นสิ่งที่เรากระทำตลอด 40 ปี

10 ด้วยเหตุนี้ เราจึงโกรธคนในชั่วอายุนั้น

และว่า ‘ ใจของเขาหลงเตลิดอยู่เสมอ

และพวกเขาไม่รู้จักวิถีทางของเรา’

11 ดังนั้นเราจึงสาบานด้วยความโกรธของเราว่า

พวกเขาจะไม่มีวันได้เข้าสู่การพักสงบของเรา’ “ 16

12 พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีสักคนในพวกท่านมีใจบาปชั่ว
ไม่ยอมเชื่อ ซึ่งหันเหท่านจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

13 จงหนุนใจกันและกันทุกวันตราบเท่าที่ยังเรียกว่า วันนี้
เพื่อจะไม่มีใครในพวกท่านดื้อด้านไปเพราะกลวงของบาป

14 เราได้มามีส่วนร่วมในพระคริสต์

หากเราแน่วแน่ในความเชื่อมั่นที่เรามีตั้งแต่แรกนั้นจนถึงที่สุด

15 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า

“ วันนี้ หากท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์

อย่าทำใจแข็งกระด้าง

เหมือนเมื่อครั้งกบฏ” 17

16 ใครคือผู้ที่ได้ยินแล้วยังกบฏ?

ก็คือคนทั้งปวงที่โมเสสพาออกมาจากอียิปต์มิใช่หรือ?

17 ใครเล่าที่พระองค์ทรงพิโรธตลอด 40 ปี? ก็คือบรรดาผู้ที่ทำบาป

ซึ่งได้ทิ้งร่างของตนอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ?

18 และใครกันเล่าที่พระเจ้าทรงปฏิญาณว่าเขาจะไม่มีวันได้เข้าสู่การพักสงบของพระองค์ ถ้าไม่ใช่บรรดาผู้ไม่เชื่อฟัง¹⁸?

19 ดังนั้นเราจึงเห็นได้ว่าเขาเหล่านั้นไม่สามารถเข้าไปก็เพราะพวกเขาไม่เชื่อ

¹⁶ 3:11 ส ด ด .95:7-11

¹⁷ 3:15 ส ด ด .95:7-8

¹⁸ 3:18 หรือ บรรดาผู้ไม่เชื่อ

สะบาโตแห่งการพักสงบสำหรับประชากรของพระเจ้า

4

เหตุฉะนั้นในเมื่อพระสัญญาว่าด้วยการเข้าสู่การพักสงบของพระองค์นั้นยังคงอยู่ ก็ให้เราทั้งหลายระวังมิให้สักคนในพวกท่านพลาดจากการพักสงบนี้ 2 เพราะเราทั้งหลายได้รับข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับคนเหล่านั้น แต่ข้อความที่ได้ยินนั้นไม่เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะคนเหล่านั้นที่ได้ยินไม่รวมข้อความนั้นเข้ากับความเชื่อ¹⁹ 3 บัดนี้เราผู้ที่เชื่อก็ได้เข้าสู่การพักสงบดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า

“ ฉะนั้นด้วยความโกรธ เราจึงสาบานว่า

‘ พวก เขาจะไม่มีวันเข้าสู่การพักสงบของเรา’ “ 20

แม้ว่างานของพระองค์เสร็จแล้วตั้งแต่การทรงสร้างโลก

4 เพราะมีตอนหนึ่งที่พระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดว่า “ ในวันที่เจ็ด

พระเจ้าทรงหยุดพักจากพระราชกิจทั้งปวงของพระองค์” 21

5 และอีกครั้งหนึ่งในข้อความข้างต้น พระองค์ตรัสว่า

“ พวกเขาจะไม่มีวันเข้าสู่การพักสงบของเรา”

6 และก็ยังคงเป็นเช่นนี้คือบางคนจะได้เข้าสู่การพักสงบ

และบรรดาผู้ที่เคยได้ยินข่าวประเสริฐในครั้งก่อนนั้นไม่ได้เข้า

ก็เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟัง 7 ฉะนั้นพระเจ้าได้ทรงกำหนดวันหนึ่งขึ้นมาอีกครั้ง

¹⁹ 4:2 ต้นฉบับหลายสำเนาว่า

เพราะพวกเขาไม่ได้ร่วมในความเชื่อของคนเหล่านั้นที่เชื่อฟัง

²⁰ 4:3 ส ด ด .95:11 เช่นเดียวกับข้อ 5

²¹ 4:4 ป ลู ก .2:2

คือวันที่เรียกว่า วันนี้

หลังจากนั้นอีกช้านานพระองค์ได้ตรัสเรื่องนี้ผ่านทางดาวิด

เหมือนดังที่ได้ตรัสไว้ก่อนแล้วว่า

“ วันนี้ หากท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
อย่าทำใจแข็งกระด้าง” ²²

8 เพราะถ้าโยชูวาได้ให้พวกเขาเข้าสู่การพักสงบ

พระเจ้ายกไม่ต้องตรัสถึงอีกวันหนึ่งในภายหลัง

9 ส ะ บ า โ ต แห่งการพักสงบสำหรับประชากรของพระเจ้าจึงยังคงอยู่

10 เพราะว่าผู้ที่ได้เข้าสู่การพักสงบของพระเจ้า ย่อมได้หยุดพักจากงานของตน

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงหยุดพักจากพระราชกิจของพระองค์

11 ฉะนั้นให้เราชวนขวายทุกวิถีทางที่จะได้เข้าสู่การพักสงบนั้น

เพื่อจะไม่มีใครพลาดไปทำตามอย่างการไม่เชื่อฟังของพวกเขา

12 เพราะว่าพระดำรัสของพระเจ้านั้นมีชีวิตและทรงอำนาจ

คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะเลแม้กระทั่งจิตและวิญญาณ

ข้อต่อและไขกระดูก วินิจฉัยความคิดและทำที่ในใจ

13 ไม่มีสิ่งใดที่ทรงสร้างไว้จะซ่อนเร้นจากสายพระเนตรของพระเจ้าได้

ทุกสิ่งถูกเปิดเผย และถูกตีแผ่ต่อพระเนตรของพระองค์

ผู้ซึ่งเราทั้งหลายต้องกราบทูลรายงาน

พระเยซูมหาบุโรहितผู้ยิ่งใหญ่

14 เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามีมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์²³แล้ว
คือพระเยซูบุตรของพระเจ้า
ก็ให้เราเชื่อมั่นในความเชื่อที่เราได้ประกาศไว้ 15 เพราะเรามีได้มหาปุโรหิต
ซึ่งไม่อาจเห็นใจในความอ่อนแอของเรา
แต่ทรงถูกลองใจเช่นเดียวกับเราทุกประการ กระนั้นก็ทรงปราศจากบาป
16 ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาใกล้พระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความมั่นใจ
เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะพบพระคุณที่จะช่วยเหลือเราเมื่อถึงคราวจำเป็น

5 มหาปุโรหิตทุกคนถูกเลือกจากมนุษย์
และรับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่แทนมนุษย์ในสิ่งสารพันอันเกี่ยวกับพระเจ้า
คือการถวายเครื่องบูชาและของถวายสำหรับการทรงอภัยโทษบาป
2 มหาปุโรหิตสามารถปฏิบัติอย่างอ่อนโยนต่อผู้ไม่รู้การควรมิควรและกำลังหลง
ผิดไปนั้นได้ เพราะท่านเองก็ตกอยู่ในความอ่อนแอ
3 ด้วยเหตุนี้มหาปุโรหิตจึงต้องถวายเครื่องบูชาสำหรับบาปผิดของตนเองเช่นเดี
ยกับบาปผิดของประชาชน
4 ไม่มีใครเอาตำแหน่งอันมีเกียรตินี้มาเป็นของตนเองได้
เขาต้องเป็นผู้ที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าเหมือนดังที่อาโรนได้รับ
5 ดังนั้นพระคริสต์ก็เช่นกัน
มิได้ทรงยกพระองค์เองขึ้นรับพระสิริแห่งการเป็นมหาปุโรหิต
แต่พระเจ้าตรัสกับพระองค์ว่า

“ เจ้าเป็นบุตรของเรา
วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้า²⁴” 25

²³ 4:14 หรือ เข้าไปในฟ้าสวรรค์

²⁴ 5:5 หรือ ได้ให้กำเนิดเจ้า

6 และพระองค์ตรัสไว้ในอีกตอนหนึ่งว่า

“ ท่านจะเป็นปโรหิตชั้นวันรันดร์
ตามแบบของเมลคีเซเดค” ²⁶

7 ในระหว่างที่พระเยซูทรงอยู่ในโลก

พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐานและคำร้องทูลอ่อนน้อมด้วยเสียงอันดัง

และด้วยน้ำพระเนตรต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์จากความตาย

และพระเจ้าทรงสดับ เพราะพระเยซูทรงยอมเชื่อฟังพระเจ้าด้วยความยำเกรง

8 แม้ทรงเป็นพระบุตร

พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังจากความทุกข์ยากที่พระองค์เผชิญ

9 และเมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเพียบพร้อมสมบูรณ์แล้ว

พระองค์จึงทรงเป็นแหล่งความรอดนิรันดร์สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์

10 และพระเจ้าทรงแต่งตั้งพระองค์เป็นมหาปุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค

คำเตือนมิให้หลงไป

11 ยังมีอีกมากที่เราจะกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้

แต่ยากที่จะอธิบายเพราะท่านได้กลายเป็นคนเฉื่อยช้าในการที่จะเรียนรู้

12 อันที่จริง แม้ขณะนี้ท่านน่าจะเป็นครูได้แล้ว

แต่ท่านยังต้องให้คนมาสอนหลักความจริงเบื้องต้นแห่งพระวาทะของพระเจ้า

ซ้ำอีก ท่านยังต้องการนม มิใช่อาหารแข็ง 13 ใครที่ยังกินนมก็ยังไม่เป็นทารก

ไม่คุ้มกับคำสอนว่าด้วยความชอบธรรม

²⁵ ส ด ด .2:7

²⁶ 5:6 ส ด ด .110:4

14 แต่อาหารแข็งนั้นสำหรับผู้ใหญ่
ผู้ได้ฝึกฝนตนเองที่จะแยกแยะดีชั่วโดยการปฏิบัติอยู่เสมอ

6 เหตุฉะนั้นให้เราผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นเกี่ยวกับพระคริสต์
และเดินหน้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่
อย่าให้เราต้องวางพื้นฐานซ้ำอีกในเรื่องการกลับใจจากการกระทำอันนำไปสู่ค
ว าม ต าย ²⁷ และเรื่องความเชื่อในพระเจ้า 2 ในคำสอนว่าด้วยบัญญัติสมา
ในเรื่องการวางมือ

ในเรื่องการเป็นขึ้นจากตายและในเรื่องการพิพากษาลงโทษนิรันดร์

3 และถ้าพระเจ้าทรงอนุญาต เราก็จะเดินหน้าต่อไป

4 สำหรับผู้ที่เคยเห็นประจักษ์มาแล้ว ผู้ที่เคยลิ้มรสของประทานจากสวรรค์
ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

5 ผู้ที่เคยลิ้มรสความเยียมยอดแห่งพระวณะของพระเจ้าและอาณาภาพแห่งยุคห
นำ 6 หากยังเตลิดไป ก็สุดวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจได้อีก

เ พ ร าะ ²⁸ การหลงไปของเขาได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าบนไม้กางเขนซ้ำ
อีกครั้ง และทำให้พระองค์อับอายต่อหน้าธารกำนัล

7 ฝันแผ่นดินซึ่งได้รับฝนชุ่มฉ่ำเสมอ

และให้พืชผลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้เพาะปลูกนั้นก็ได้รับพระพรจากพระเจ้า

8 แต่ฝันแผ่นดินที่มีหนามใหญ่และหนามย่อยก็ไร้ค่าและตกอยู่ในอันตรายจาก
การถูกสาปแช่ง ในที่สุดก็จะถูกเผาทิ้ง

9 ท่านที่รัก แม้เราจะพูดเช่นนั้น

เราก็มั่นใจว่าในกรณีของท่านยังมีสิ่งที่ดีกว่า คือสิ่งต่างๆ

ที่มาพร้อมกับความรอด 10 พระเจ้าทรงยุติธรรม

พระองค์จะไม่ทรงลืมการงานที่ท่านกระทำ

²⁷ 6:1 หรือ จากพิธีกรรมที่ไร้ประโยชน์

²⁸ 6:6 หรือ ขณะที่

และความรักที่ท่านแสดงให้เห็น
คือการที่ท่านช่วยเหลือคนของพระองค์และยังช่วยพวกเขาต่อไป
11 เราปรารถนาให้ท่านแต่ละคนสำแดงความพากเพียรนี้จนถึงที่สุด
เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่ท่านหวังไว้จะเป็นจริง
12 เราไม่อยากจะให้ท่านกลายเป็นคนเกียจคร้าน
แต่ให้เลียนแบบคนเหล่านั้นซึ่งได้รับมรดกตามพระสัญญาโดยอาศัยความเชื่อแ
ล ะ ค ว า ม อ ด ท น

พระสัญญาของพระเจ้าที่แน่นอน

13 เมื่อครั้งพระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัม
เนื่องจากไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่าให้ทรงอ้างถึงในคำสาบาน
จึงทรงสาบานโดยอ้างพระองค์เอง 14 ตรัสว่า
“ เราจะอวยพรเจ้าและจะให้ลูกหลานมากมายแก่เจ้า” ²⁹
15 ดังนั้นหลังจากอดทนรอคอย อับราฮัมจึงได้รับตามที่ทรงสัญญาไว้
16 มนุษย์นั้นสาบานโดยอ้างผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าตน
คำสาบานยืนยันสิ่งที่กล่าวและทำให้การโต้เถียงทั้งสิ้นจบลง
17 เนื่องจากพระเจ้าทรงประสงค์จะให้บรรดาทายาทรู้แน่ชัดถึงลักษณะอันไม่เป
่เปลี่ยนแปลงแห่งพระดำริของพระองค์ที่พวกเขาจะได้รับตามพระสัญญา
จึงทรงยืนยันพระสัญญานั้นด้วยคำสาบาน 18 พระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้
เพื่อที่เราผู้ได้หนีมายึดความหวังซึ่งทรงหยิบยื่นให้จะได้รับการหนุนใจอย่างไ
หญ่หลวงโดย 2 สิ่งที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลง
เพราะเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสมุสา
19 เรามีความหวังนี้เป็นสมออันมั่นคงและแน่นอนของจิตใจ
ความหวังนี้เข้าสู่อภิสุทธิสถานหลังมานั้น

²⁹ 6:14 ป ลู ก .22:17

20 ที่ซึ่งพระเยซูผู้ได้เสด็จนำหน้าเรา ทรงเข้าไปก่อนแล้วเพื่อเรา พระองค์จึงได้เป็นมหาปุโรหิตชั่ววันรันดรตามแบบของเมลคีเซเดค

มหาปุโรหิตเมลคีเซเดค

7

เมลคีเซเดคผู้นี้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งเมืองซาเลมและเป็นปุโรหิตแห่งพระเจ้าผู้สูงสุด

พระองค์ทรงพบอับราฮัมและให้พรท่านหลังจากท่านรบชนะเหล่ากษัตริย์

2 อับราฮัมได้ถวายหนึ่งในสิบจากของทั้งหมดแต่เมลคีเซเดค

ประการแรกพระนามเมลคีเซเดคมีความหมายว่า

“ กษัตริย์แห่งความชอบธรรม ” และประการต่อมา “ กษัตริย์แห่งซาเลม ”

ก็หมายถึง “ กษัตริย์แห่งสันติสุข ” 3 ไม่มีบันทึกว่าใครเป็นบิดามารดา

ไม่มีบันทึกลำดับวงศ์ตระกูล ไม่มีบันทึกวันเริ่มต้นหรือวันสิ้นสุดชีวิต

เมลคีเซเดคทรงเป็นปุโรหิตตลอดกาลเหมือนพระบุตรของพระเจ้า

4 คิดดูเถิด เมลคีเซเดคทรงยิ่งใหญ่เพียงใด

ที่แม้แต่บรรพบุรุษอับราฮัมยังได้ถวายหนึ่งในสิบจากของที่ริบมาได้แต่พระองค์

! 5 บ ทบัญญัติระบุให้วงศ์วานเลวี ผู้เป็นปุโรหิตนั้นรับสิบลดจากประชาชน

นั่นคือจากพี่น้องของเขา ถึงแม้ว่าพี่น้องของเขาจะสิบเชื้อสายจากอับราฮัม

6 ส่วนเมลคีเซเดคนี้ไม่ได้สิบเชื้อสายจากเลวี

แต่ก็รับสิบลดจากอับราฮัมและอวยพรให้ท่านซึ่งได้รับพระสัญญา

7 ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้ใหญ่อยอมให้พรผู้น้อย 8 ในกรณีหนึ่ง

ผู้รับสิบลดเป็นมนุษย์ซึ่งต้องตาย ส่วนอีกกรณีหนึ่ง

ผู้รับสิบลดคือผู้ที่ได้รับการประกาศว่าทรงพระชนม์อยู่ 9 อาจกล่าวได้ว่า

เลวีผู้รับสิบลดนั้นได้ถวายสิบลดผ่านทางอับราฮัม

10 เพราะเมื่อเมลคีเซเดคพบกับอับราฮัมนั้น
เลวียังอยู่ในกายของอับราฮัมบรรพบุรุษของเขา

พระเยซูทรงเป็นเช่นเมลคีเซเดค

11 หากมนุษย์มาถึงความครบถ้วนบริบูรณ์ในพระเจ้าได้
โดยทางระบอบปุโรหิตตามแบบของเลวีแล้ว (เพราะโดยพื้นฐานของระบอบนี้
บทบัญญัติจึงมีมาถึงเหล่าประชากร)
ทำไมยังต้องมีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งซึ่งเป็นปุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค
มิใช่ตามแบบของอาโรน? 12 เพราะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบอบปุโรหิต
ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติด้วย 13 พระองค์ผู้ซึ่งสิ่งต่างๆ
เหล่านี้บังถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น และไม่มีใครจากตระกูลนั้นเคยปฏิบัติหน้าที่
ณ แทนบูชา 14 เนื่องจากเห็นชัดเจนอยู่ว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสืบสายจากตระกูลยูดาห์
ซึ่งเป็นตระกูลที่โมเสสไม่ได้กล่าวพาดพิงถึงเลยในเรื่องปุโรหิต
15 และสิ่งที่เราได้กล่าวนั้นจะเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น
ถ้าปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเจกเช่นเมลคีเซเดคปรากฏขึ้น
16 ผู้ที่เป็นปุโรหิตโดยไม่ได้อาศัยกฎระเบียบการสืบทอดตามบรรพบุรุษของเขา
แต่โดยอาศัยอำนาจแห่งชีวิตอันไม่อาจทำลายได้ 17 ดังที่ประกาศไว้ว่า

“ ท่านจะเป็นปุโรหิตชั่ววันรันดร์
ตามแบบของเมลคีเซเดค” ³⁰

18

กฎระเบียบเดิมถูกล้มเลิกไปเนื่องจากไม่มีประสิทธิภาพและเปล่าประโยชน์

³⁰ 7:17, 21 ส ต ด .110:4

นี้ 19(เพราะบทบัญญัติไม่ได้ทำให้สิ่งใดครบถ้วนสมบูรณ์ได้เลย)
และมีการหยิบยื่นความหวังที่ดียิ่งกว่า อันช่วยให้เราเข้าไปใกล้พระเจ้าได้
20 และการซึ่งเปลี่ยนใหม่นี้มีขึ้นโดยคำสาบาน! ขณะที่คนอื่นๆ
ขึ้นเป็นปุโรหิตโดยไม่มีคำสาบานใดๆ
21 แต่พระเยซูทรงขึ้นเป็นปุโรหิตด้วยคำสาบานเมื่อพระเจ้าตรัสกับพระองค์ว่า
“พระเจ้าได้ทรงปฏิญาณแล้ว
และจะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัยคือ
‘ท่านจะเป็นปุโรหิตชั่ววันรันดร์’ *

22 เพราะด้วยคำสาบานนี้
พระเยซูจึงทรงเป็นผู้ค้ำประกันพันธสัญญาซึ่งดียิ่งกว่า
23 ปุโรหิตตระกูลเลวีนั้นต้องรับหน้าที่สืบทอดกันหลายคน
เพราะความตายขัดขวางพวกเขาไม่ให้อยู่ในตำแหน่งนั้นตลอดไป
24 แต่เพราะพระเยซูทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ จึงทรงเป็นปุโรหิตถาวรวันรันดร์
25 ฉะนั้นพระองค์จึงทรงสามารถช่วยบรรดาผู้ซึ่งมาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์
ได้อย่างสมบูรณ์³¹ เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เสมอ
เพื่อที่จะทูลวิงวอนเพื่อเขาทั้งหลาย
26 มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่ตอบสนองความจำเป็นของเราได้
ปุโรหิตผู้ทรงบริสุทธิ์ ไร้ที่ติ ปราศจากมลทิน แยกจากคนบาป
เป็นที่เทิดทูนเหนือฟ้าสวรรค์ 27 พระเยซูไม่จำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาทุกๆ
วันดังเช่นมหาปุโรหิตอื่นๆ
ซึ่งตอนแรกต้องถวายเครื่องบูชาสำหรับบาปผิดของตนเอง
จากนั้นจึงถวายเครื่องบูชาสำหรับบาปผิดของประชาชน
พระเยซูทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา

³¹ 7:25 หรือ ตลอดไป

สำหรับบาปผิดของเขาทั้งหลายเพียงครั้งเดียวเป็นพอ
28 ด้วยว่าบทบัญญัติแต่งตั้งมนุษย์ผู้อ่อนแอให้เป็นมหาปุโรหิต
แต่คำปฏิญาณของพระเจ้าซึ่งมาภายหลังบทบัญญัติ
ได้แต่งตั้งพระบุตรผู้ซึ่งทรงทำให้สมบูรณ์แล้วเป็นนิตย์

มหาปุโรหิตแห่งพันธสัญญาใหม่

8 ประเด็นที่เรากล่าวถึงนี้ก็คือ เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้
ผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งองค์ผู้ทรงบารมีในสวรรค์
2 และผู้ทรงปฏิบัติหน้าที่ในสถานนมัสการ
อันเป็นพลับพลาแท้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งขึ้น มิใช่มนุษย์ตั้ง
3 มหาปุโรหิตทุกคนได้รับการแต่งตั้งให้ถวายทั้งเครื่องบูชาและของถวาย
ฉะนั้นมหาปุโรหิตองค์นี้ทรงจำเป็นต้องมีสิ่งที่จะถวายด้วย 4 หากทรงอยู่ในโลก
พระองค์จะมีได้เป็นปุโรหิต เพราะมีคนที่ถวายของถวายต่างๆ
ตามที่บทบัญญัติกำหนดอยู่แล้ว
5 ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถานนมัสการอันเป็นแบบจำลองและเงาของสิ่ง
ที่อยู่ในสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ เมื่อโมเสสจะสร้างพลับพลาจึงได้รับคำเตือนว่า
“ จงกระทำทุกอย่างตามแบบที่ได้สำแดงแก่เจ้าบนภูเขา นั้น ” ³²
6 แต่พันธกิจที่พระเยซูทรงได้รับมอบหมายนั้นยิ่งใหญ่เหนือพันธกิจของพวกเขา
7
เช่นเดียวกับที่พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงเป็นสื่อกลางก็เหนือกว่าพันธสัญญา
เดิม และตั้งอยู่บนพระสัญญาอันดียิ่งกว่า

³² 8:5 อ พ ย .25:40

7 เพราะหากพันธสัญญาแรกไม่มีข้อบกพร่อง
ก็ไม่จำเป็นต้องเสาะหาอีกพันธสัญญาหนึ่ง
8 แต่พระเจ้าทรงเห็นข้อผิดพลาดของเหล่าประชากรและตรัสว่า³³

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศว่า
‘ เวลานั้นจะมาถึง เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่
กับวงศ์วานอิสราเอล
และวงศ์วานยูดาห์
9 พันธสัญญานี้ไม่เหมือนพันธสัญญา
ที่เราทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา
เมื่อเราจูงมือพวกเขา
นำออกมาจากอียิปต์
เพราะพวกเขาไม่ได้คงความสัตย์ซื่อต่อพันธสัญญาของเรา
และเราเมินหนีจากพวกเขา’

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศดังนี้

10 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศว่า
‘ นี่คือพันธสัญญาที่เราจะทำกับวงศ์วานอิสราเอล
หลังจากเวลานั้น
เราจะใส่บทบัญญัติของเราในจิตใจของเขา
และจารึกไว้บนหัวใจของเขา
เราจะเป็นพระเจ้าของเขา
และเขาจะเป็นประชากรของเรา
11 ผู้คนจะไม่สอนเพื่อนบ้าน

³³ 8:8 ต้นฉบับบางสำเนาอาจแปลได้ว่า ทรงเห็นข้อผิดพลาด
และตรัสกับเหล่าประชากรว่า

หรือสอนพี่น้องของตนอีกต่อไปว่า “ จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า”
เพราะพวกเขาทุกคนจะรู้จักเรา
ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ใหญ่ที่สุด
12 ด้วยว่าเราจะอภัยความชั่วช้าของเขา
และจะไม่จดจำความผิดบาปของเขาอีก’ “ 34

13 โดยการตรัสเรียกพันธสัญญาใหม่นี้ว่า “ ใหม่”
พระองค์ทรงทำให้พันธสัญญาแรกพ้นสมัยไป
สิ่งที่พ้นสมัยหรือเก่าย่อมจะสิ้นสูญไปในไม่ช้า

การนมัสการในพลับพลาแห่งโลกนี้

9 พันธสัญญาแรกนั้นมิมีกฎเกณฑ์ว่าด้วยการนมัสการ
และมีสถานนมัสการแห่งโลกนี้ 2พลับพลาถูกตั้งขึ้น ในห้องแรกมีคันประทีป
โตะและขนมปังเบื่องพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่า วิสุทธิสถาน
3หลังมานชั้นที่สองคือห้องซึ่งเรียกว่า อภิสุทธิสถาน
4ในห้องนี้มีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอม
และหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำ ซึ่งภายในหีบมีภาชนะทองคำ บรรจุมานา
ไม้เท้าของอาโรนซึ่งมีตาผลิออกมา และแผ่นศิลาแห่งพันธสัญญา
5เหนือหีบนั้นมีรูปปั้นของเศรฐแห่งองค์ผู้ทรงพระสิริ
ปีกของเศรฐกางออกคลุมฝาหีบซึ่งเป็นที่ลบบมลทินบาป³⁵
แต่เราไม่อาจจะกล่าวถึงรายละเอียดของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ในตอนนี้

³⁴ 8:12 ย ร ม .31:31-34

³⁵ 9:5 ตามธรรมเนียมเรียกว่า พระที่นั่งกรุณา

6 เมื่อจัดทุกสิ่งดังนี้แล้ว

เหล่าปุโรหิตก็เข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในห้องชั้นนอกเป็นกิจวัตร

7 แต่มีเพียงมหาปุโรหิตเท่านั้นที่เข้าสู่ห้องชั้นในปีละครั้ง

และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเองและเพื่อบาปผิดโดยไม่เจตนาของเหล่า

ป ร ะ ช า ก ร 8 พระวิญญูณทรงสำแดงโดยสิ่งเหล่านี้ว่า

ตราบดที่พลับพลาแรกยังตั้งอยู่ ทางเข้าสู่อภิสุทธิสถานก็ยังไม่เปิด

9 นี่เป็นภาพสำหรับยุคปัจจุบัน

บ่งชี้ว่าของถวายและเครื่องบูชาเหล่านั้นไม่สามารถชำระจิตสำนึกของผู้นมัสก

า ร 10 สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องของอาหาร เครื่องดื่มและการชำระต่างๆ

ตามระเบียบพิธี ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติภายนอกจนกว่าจะถึงเวลาของระบบใหม่

พระโลหิตแห่งพระคริสต์

11

เมื่อพระคริสต์ทรงมาในฐานะมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งได้มาถึงแล้ว

³⁶ พระองค์ทรงผ่านเข้าสู่พลับพลาที่ยิ่งใหญ่กว่าและสมบูรณ์กว่า

ซึ่งมิได้สร้างขึ้นด้วยน้ำมือมนุษย์ กล่าวคือ

มิได้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ทรงสร้างนี้

12 พระองค์มิได้ทรงเข้าไปด้วยเลือดแพะหรือวัว

แต่พระองค์ทรงเข้าไปสู่อภิสุทธิสถานด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้เพียงครั้งเดียวเป็นพอ

โดยได้มาซึ่งการไถ่บาปชั่วนี้รันดร์ 13 เลือดแพะ เลือดวัว

หรือเถ่าถ่านจากวัวตัวเมียที่ประพรมลงบนผู้มีมลทินตามระเบียบพิธีได้ชำระเขา

ไว้ให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะสะอาดภายนอก 14 แล้วยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด

พระโลหิตแห่งพระคริสต์ผู้ถวายพระองค์เองอย่างปราศจากตำหนิแต่พระเจ้าโด

³⁶ 9:11 ต้นฉบับเก่าแก่บางฉบับว่า ซึ่งจะมีมา

ยทางพระวิญญาณนิรันดร์

ย่อมชำระจิตสำนึกของเราจากการกระทำอันนำไปสู่ความตาย³⁷

เพื่อเราจะได้รับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่!

15 ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อบรรดาผู้ที่ทรงเรียกนั้นจะได้รับมรดกนิรันดร์ซึ่งทรงสัญญาไว้ เนื่องด้วยพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เป็นค่าไถ่เพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ จากบาปผิดซึ่งได้กระทำภายใต้พันธสัญญาแรก

16 ในกรณีของพินัยกรรม³⁸

จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าผู้ทำพินัยกรรมนั้นสิ้นชีวิตแล้ว

17 เพราะพินัยกรรมจะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อผู้ทำตายแล้ว หากผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่ พินัยกรรมจะไม่มีผลอะไร 18 ด้วยเหตุนี้

แม้แต่พันธสัญญาแรกจะมีผลบังคับใช้ก็ต้องมีเลือด

19 เมื่อโมเสสประกาศบทบัญญัติทุกข้อแก่เหล่าประชากรทั้งปวงแล้ว

ท่านก็นำเลือดลูกวัว พร้อมด้วยน้ำขนแกะสีแดง

และกิ่งหุสบมาประพรมหนังสือม้วนและประชากร 20 ท่านกล่าวว่า

“นี่คือเลือดแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายรักษา”³⁹

21 และท่านใช้เลือดประพรมลับพลาและทุกสิ่งที่ใช้ในพิธีต่างๆ เช่นเดียวกัน

22 อันที่จริงบทบัญญัติระบุให้ชำระแทบทุกสิ่งด้วยเลือด

และถ้าไม่มีการล้างเลือดก็ไม่มีการอภัยบาป

23 ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระสิ่งต่างๆ

อันเป็นแบบจำลองของสวรรค์ด้วยเครื่องบูชาเหล่านี้

ส่วนของในสวรรค์เองต้องชำระด้วยเครื่องบูชาที่ดียิ่งกว่า

³⁷ 9:14 หรือ จากพิธีกรรมซึ่งไร้ประโยชน์

³⁸ 9:16 ภาษากรีกเป็นคำเดียวกับ พันธสัญญา เช่นเดียวกับข้อ 17

³⁹ 9:20 อ พ ย .24:8

24 เพราะพระคริสต์มิได้เข้าสู่สถานนมัสการที่มนุษย์สร้างขึ้น
ซึ่งเป็นเพียงแบบจำลองมาจากของแท้ พระองค์ทรงเข้าสู่สวรรค์โดยตรง
บัดนี้ทรงปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย
25 ทั้งมิได้ทรงเข้าสู่สวรรค์เพื่อถวายพระองค์เองซ้ำแล้วซ้ำอีก
แบบที่มหาปุโรหิตเข้าสู่อภิสุทธิสถานทุกๆ ปี
พร้อมด้วยเลือดซึ่งมิใช่เลือดของตัวเอง 26 หากเป็นเช่นนั้น
พระคริสต์คงต้องทนทุกข์ทรมานหลายครั้งนับตั้งแต่ทรงสร้างโลก แต่บัดนี้
พระองค์ทรงปรากฏในปลายยุคเพียงครั้งเดียวเป็นพอ
เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นโดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา
27 เหมือนดังที่มนุษย์ถูกกำหนดให้ตายครั้งหนึ่ง
หลังจากนั้นต้องพบกับการศึกษา
28 พระคริสต์ก็ทรงถวายพระองค์เองครั้งหนึ่งเพื่อลบล้างบาปผิดของประชาชน
ปีอันมาก และพระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อรับแบกบาป
แต่เพื่อนำความรอดมายังบรรดาผู้ซึ่งรอคอยพระองค์

เครื่องบูชาของพระคริสต์ถวายครั้งเดียวสำหรับตลอด ใ ป

10 บทบัญญัติเป็นแต่เพียงเงาของสิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึง มิใช่ของจริง
เพราะเหตุนี้จึงไม่สามารถทำให้ผู้เข้าเฝ้านมัสการสมบูรณ์พร้อมด้วยเครื่องบูชา
เต็มๆ ซึ่งถวายซ้ำแล้วซ้ำเล่าทุกๆ ปีไม่มีสิ้นสุด 2 เพราะถ้าทำเช่นนั้นได้
เขาจะไม่หยุดถวายเครื่องบูชาหรือ?

ด้วยว่าผู้นมัสการจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเป็นพอ
และจะไม่รู้สึกผิดกับความบาปของเขาอีกต่อไป

3 แต่เครื่องบูชาเหล่านั้นเป็นสิ่งเตือนให้สำนึกบาปทุกปี

4 เพราะเลือดแพะเลือดวัวไม่สามารถลบล้างบาปผิดให้สิ้นไป

5 ฉะนั้นเมื่อพระคริสต์ทรงเข้ามาในโลก พระองค์ตรัสว่า

“ พระองค์มิได้ทรงประสงค์เครื่องบูชาและของถวาย
แต่ทรงเตรียมกายหนึ่งไว้สำหรับข้าพระองค์
6พระองค์มิได้พอพระทัยกับเครื่องเผาบูชา
และเครื่องบูชาไถ่บาป
7แล้วข้าพระองค์จึงทูลว่า ‘ ข้าพระองค์อยู่ที่นี่
ในหนังสือม้วนได้เขียนถึงข้าพระองค์ไว้
ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มาแล้ว
เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระองค์’ “ 40

8พระองค์ตรัสเป็นประการแรกว่า

“ เครื่องบูชาและของถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป
พระองค์มิได้ทรงประสงค์ ทั้งพระองค์มิได้ทรงพอพระทัยในสิ่งเหล่านั้น”
(แม้บทบัญญัติกำหนดให้ทำเช่นนั้น) 9จากนั้นจึงตรัสว่า “ ข้าพระองค์อยู่ที่นี่
ข้าพระองค์มาแล้วเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระองค์”

พระองค์ทรงยกเลิกระบบแรกเพื่อตั้งระบบที่สอง 10และโดยน้ำพระทัยนี้
เราทั้งหลายจึงได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์

โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เป็นเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียวเป็นพอ

11 วันแล้ววันเล่าที่ปุโรหิตทุกคนยืนปฏิบัติศาสนกิจ

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่เขาถวายเครื่องบูชาแบบเดียวกัน

ซึ่งไม่สามารถลบล้างบาปผิดให้สิ้นไปได้เลย

12แต่เมื่อปุโรหิตองค์นี้ถวายเครื่องบูชาลบล้างบาปครั้งเดียวสำหรับตลอดไปแล้ว

ว ก็ประทับลงเบื้องขวาพระหัตถ์พระเจ้า 13นับแต่นั้นมา

พระองค์ทรงรอคอยจนกว่าเหล่าศัตรูของพระองค์จะถูกทำให้เป็นแท่นรองพระ

บาทของพระองค์

14 เพราะพระองค์ได้ทรงทำให้บรรดาผู้กำลังรับการทรงชำระให้บริสุทธิ์นั้นบรรลุ
ความสมบูรณ์พร้อมเป็นนิตย์ โดยการถวายบูชาครั้งเดียว

15 พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทรงยืนยันข้อนี้แก่เราด้วย
พระองค์ตรัสเป็นประการแรกว่า

16” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ‘ นี่คือนิรันดรสัญญา
ที่เราจะทำกับเขาทั้งหลายหลังจากเวลานั้น
เราจะใส่บทบัญญัติของเราในหัวใจของเขา
และเราจะจารึกบทบัญญัตินั้นไว้บนจิตใจของเขา’ “ 41

17 จากนั้นพระองค์ตรัสต่อไปว่า

“ ความบาป และ การอธรรม ของ เขา
เราจะไม่จดจำอีกต่อไป” 42

18 และเมื่อทรงอภัยบาปให้แล้ว
ก็ไม่ต้องมีการถวายเครื่องบูชาสำหรับไถ่บาปอีกเลย

เรียกร้องให้บากัน

19 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย

ในเมื่อเรามั่นใจที่จะเข้าสู่อภิสุทธิสถานโดยพระโลหิตแห่งพระเยซู

20 โดยหนทางใหม่อันมีชีวิตซึ่งเปิดให้เราผ่านมานั้น คือพระกายของพระองค์

41 10:16 ย รม .31:33

42 10:17 ย รม .31:34

21และในเมื่อเรามีองค์ปโรหิตยิ่งใหญ่เหนือพระนิเวศของพระเจ้า
22ก็ให้เราเข้าไปใกล้พระเจ้าด้วยใจจริง มั่นใจอย่างเต็มที่ในความเชื่อ
จิตใจของเราได้รับการทรงประพรหม
ซึ่งชำระเราให้หมดจดจากจิตสำนึกที่ฟ้องร้องว่าตนผิด
และ ก า ย ข อ ง เ ร า ได้รับการชำระล้างด้วยน้ำบริสุทธิ์
23ให้เรายึดมั่นอย่างไม่คลอนแคลนในความหวังใจซึ่งเราประกาศรับไว้
เพราะพระองค์ผู้ทรงสัญญา นั้นทรงสัตย์ซื่อ
24และให้เราพิจารณาว่าเราจะปลุกใจซึ่งกันและกันให้มุ่งสู่ความรักและการก
กระทำที่ดีได้อย่างไร 25อย่าให้เราขาดการประชุมเหมือนที่บางคนทำเป็นประจำ
แต่ให้เราหนุนใจกันมากยิ่งขึ้น ด้วยเห็นว่าวันนั้นใกล้เข้ามาทุกที
26 หลังจากรู้ความจริงแล้ว ถ้าเรายังขึ้นทำบาปโดยเจตนาต่อไปอีก
ก็จะไม่เหลือเครื่องบูชาลบบาปใดๆ
27มีแต่รอคอยด้วยความหวาดกลัวถึงการพิพากษาและไฟร้อนแรง
ซึ่งจะเผาผลาญบรรดาศัตรูของพระเจ้า 28คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติของโมเสส
หากมีพยานสองหรือสามคน ยังต้องตายโดยปราศจากความเมตตา
29ท่านคิดว่าผู้ที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า
ทำราวกับว่าพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์นั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์
และลบหลู่พระวิญญาณแห่งพระคุณ
สมควรจะรับโทษหนักมากยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด?
30เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ตรัสว่า “ การแก้แค้นเป็นหน้าที่ของเราเอง
เราจะคืนสนอง” ⁴³ และว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” ⁴⁴
31การตกอยู่ในอึ้งพระหัตถ์แห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นน่ากลัวนัก

⁴³ 10:30 ฉ ฐ บ .32:35

⁴⁴ ฉ ฐ บ .32:36; ส ด ต .135:14

32 จงระลึกถึงวันก่อนๆ หลังจากท่านได้รับความสว่าง
เมื่อท่านยืนหยัดมั่นคง ยามถูกต่อต้านอย่างหนักในท่ามกลางความทุกข์ยาก
33 บางครั้งท่านถูกประจานให้ได้อายและถูกข่มเหง
บางทีท่านก็เคียดบ่่าเคียดโหดกับผู้ที่ถูกเขากระทำเช่นนั้นด้วย
34 ท่านเห็นใจผู้ที่ถูกจองจำ และเมื่อถูกยึดทรัพย์สิน ท่านก็ยอมรับอย่างชื่นบาน
เพราะท่านรู้ว่าท่านเองมีทรัพย์สมบัติถาวรซึ่งดียิ่งกว่านั้นอีก
35 ฉะนั้นอย่าทิ้งความมั่นใจของท่าน สิ่งนี้จะได้รับบำเหน็จยิ่งใหญ่
36 ท่านทั้งหลายต้องอดทนบากบั่น
เพื่อว่าเมื่อท่านได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว
ท่านจะได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ 37 เพราะเพียงครู่เดียว
“ พระองค์ผู้กำลังเสด็จมาจะเสด็จมาและจะไม่ทรงล่าช้า
38 แต่ผู้ชอบธรรมของเรา⁴⁵จะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ
และหากเขาเสื่อมถอย
เราจะไม่พอใจเขา” ⁴⁶
39 ส่วนพวกเรามีใช้ผู้ที่เสื่อมถอยและถูกทำลาย
แต่เป็นผู้ที่เชื่อและได้รับการช่วยให้รอด ด

โดยความเชื่อ

11 ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้
และมั่นใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็น
2 เนื่องด้วยความเชื่อนี้เองที่คนในสมัยก่อนได้รับการทรงชมเชย

⁴⁵ 10:38 ต้นฉบับเก่าแก่ฉบับหนึ่งว่า แต่คนชอบธรรม

⁴⁶ ฮ บ ก .2:3, 4

3 โดยความเชื่อ เราจึงเข้าใจว่าจักรวาลมีขึ้นโดยพระบัญชาของพระเจ้า
ดังนั้นสิ่งที่แลเห็นอยู่จึงมิได้เกิดจากสิ่งที่เราเห็นด้วยตา

4 โดยความเชื่อ เอเบลถวายเครื่องบูชาซึ่งดีกว่าของคาอินแต่พระเจ้า
โดยความเชื่อ เอเบลได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชอบธรรม
เมื่อพระเจ้าทรงชมเชยสิ่งที่ท่านถวาย และโดยความเชื่อท่านจึงยังพุดอยู่ทุกๆ
ที่ตายแล้ว

5 โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไปเพื่อจะไม่ต้องประสบความตาย
ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว

เพราะก่อนหน้านั้นท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าพอพระทัย

6ถ้าไม่มีความเชื่อ ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย

ด้วยว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าต้องเชื่อว่า พระองค์ทรงดำรงอยู่

และประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์อย่างจริงจัง

7 โดยความเชื่อ เมื่อโนอาห์ได้รับคำเตือนถึงเรื่องต่างๆ ที่ยังไม่ปรากฏ
ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ท่านจึงได้ต่อเรือใหญ่เพื่อช่วยครอบครัวให้รอด

โดยความเชื่อของท่าน ท่านได้ตัดสินโทษโลก

และได้กลายเป็นทายาทแห่งความชอบธรรมอันเนื่องมาแต่ความเชื่อ

8 โดยความเชื่อ

เมื่ออับราฮัมได้รับการทรงเรียกให้ไปยังสถานที่ซึ่งท่านจะได้รับเป็นมรดกในภ
ยหลัง ท่านก็เชื่อฟังและออกเดินทาง ถึงแม้ท่านไม่รู้อะไรจะไปที่ไหน

9โดยความเชื่อ ท่านอาศัยในดินแดนพระสัญญาเยี่ยงคนต่างด้าวในต่างแดน
ใช้ชีวิตอยู่ในถิ่นที่ดุจเดียวกับอิสอัค

และยาโคบผู้เป็นทายาทร่วมในพระสัญญาเดียวกันกับท่าน

10เพราะท่านหมายมุ่งนครซึ่งตั้งอยู่บนฐานรากอันมีพระเจ้าทรงเป็นสถาปนิกแ
ละผู้สร้าง

11 โดยความเชื่อ

แม้อับราฮัมชรามากแล้วและซาราห์เองก็เป็นหมันยังทรงให้สามารถมีบุตรได้

เ พ ร า ะท่าน⁴⁷ถือว่าพระองค์ผู้ทรงสัญญาในสัตย์ชื่อ
12ตั้งนั้นจากชายคนเดียวนี้ซึ่งเป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว
ก็เกิดมีลูกหลานสืบเชื้อสายมากมายตั้งดวงดาวในท้องฟ้าและตั้งเม็ดทรายนับไป
มถ้วนที่ชายฝั่งทะเล

13 คนทั้งปวงเหล่านี้ตายลงขณะที่ดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ
พวกเขาไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ เพียงแต่ได้เห็นและเตรียมรับแต่ไกล

และยอมรับว่าพวกเขาเป็นเพียงคนต่างถิ่นและคนแปลกหน้าในโลกนี้

14ผู้ที่พูดอย่างนี้แสดงให้เห็นว่ากำลังมองหาบ้านเมืองที่จะเป็นของตน

15หากพวกเขาคิดถึงบ้านเมืองที่จากมา ก็ยอมมีโอกาที่จะกลับไปได้

16แต่เนี่ยพวกเขาไฝห่บ้านเมืองซึ่งดีกว่า คือเมืองสวรรค์

เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอาย

เมื่อพวกเขาเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าของพวกเขา

เพราะพระองค์ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้ให้พวกเขาแล้ว

17 โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงลงใจ

อับราฮัมก็ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา

ท่านผู้ได้รับพระสัญญาพร้อมที่จะถวายบุตรชายเพียงคนเดียวของตน

18แม้พระเจ้าได้ตรัสกับท่านว่า “ จะนับวงศ์วานของเจ้าทางสายอิสอัค” ⁴⁸

19อับราฮัมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถให้คนตายกลับเป็นขึ้นมาได้

กล่าวเปรียบเทียบได้ว่า ท่านได้อิสอัคคืนมาจากความตาย

20 โดยความเชื่อ

อิสอัคถวายพรให้ยาโคบกับเอซาวสำหรับอนาคตของพวกเขา

⁴⁷ 11:11 หรือ โดยความเชื่อ แม้ซาราห์ชรามากแล้ว ยังสามารถมีบุตรได้

เ พ ร า ะ น า ง ...

⁴⁸ 11:18 ป ลู ก .21:12

- 21 โดยความเชื่อ เมื่อยาโคบกำลังจะตาย
จึงอวยพรบุตรแต่ละคนของโยเซฟ
และนมัสการขณะยืนกายบนหัวไม้เท้าของท่าน
- 22 โดยความเชื่อ เมื่อใกล้ตาย
โยเซฟจึงกล่าวถึงการอพยพออกจากอียิปต์ของชนอิสราเอล
และสั่งความเรื่องกระดูกของท่าน
- 23 โดยความเชื่อ บิดามารดาของโมเสสซ่อนท่านไว้ถึง 3
เดือนหลังจากคลอด เนื่องจากเห็นว่าท่านโดดเด่นกว่าเด็กอื่นทั่วไป
ทั้งสองไม่กลัวคำสั่งของกษัตริย์เลย
- 24 โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสเติบโตขึ้น ก็ปฏิเสธรฐานะบุตรของธิดาฟาโรห์
- 25 ท่านเลือกที่จะรับการถูกข่มเหงร่วมกับเหล่าประชากรของพระเจ้าแทนการเร
ิงสำราญเพียงชั่วคราวในความบาป
- 26 ท่านถือว่าการยอมเสื่อมเสียเพื่อพระคริสต์ยังล้ำค่ายิ่งกว่าทรัพย์สินสมบัติทั้งหล
ายของอียิปต์ ด้วยว่าท่านมองไปถึงบำเหน็จของท่าน 27 โดยความเชื่อ
ท่านออกจากอียิปต์โดยไม่หวั่นพระพิโรธของกษัตริย์
ท่านอดทนบากบั่นเพราะท่านได้เห็นพระเจ้าผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา
- 28 โดยความเชื่อ ท่านถือปีสกาและการประพรมเลือด
เพื่อเพชฌฆาตผู้ประหารบุตรหัวปีจะไม่มาแตะต้องลูกหัวปีของอิสราเอล
- 29 โดยความเชื่อ เหล่าประชากรข้ามทะเลแดง⁴⁹ รวากับเดินบนพื้นแห้ง
แต่เมื่อชาวอียิปต์พยายามจะข้ามบ้างพวกเขาก็จมน้ำตาย
- 30 โดยความเชื่อ กำแพงเมืองเยรีโคจึงพังลง
หลังจากเหล่าประชากรเดินรอบกำแพงครบ 7 วัน
- 31 โดยความเชื่อ ราหับหญิงโสเภณี
จึงไม่ถูกฆ่าไปพร้อมกับบรรดาผู้ไม่เชื่อฟัง⁵⁰ เพราะนางได้ต้อนรับคนสอดแนม

⁴⁹ 11:29 คือ ทะเลต้นกก

32 และข้าพเจ้าจะว่าอะไรอีก ข้าพเจ้าไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึง กิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธาห์ ดาวิด ซามูเอล และบรรดาผู้เผยพระวจนะ

33 ผู้ซึ่งโดยทางความเชื่อได้พิชิตอาณาจักรต่างๆ ได้ประกาศความยุติธรรม และได้รับสิ่งซึ่งทรงสัญญาไว้ ผู้ได้ปิดปากสิงห์ 34 ได้ดับเปลวไฟร้อนแรง และได้แคล้วคลาดจากคมดาบ

ผู้ซึ่งความอ่อนแอของท่านกลับเป็นความเข้มแข็ง

และผู้ได้กลายเป็นคนแข็งแกร่งกล้าในการสงคราม

และได้ไล่ล่ากองทัพจากต่างแดน

35 พวกผู้หญิงได้รับคนของพวกนางฟื้นคืนจากความตาย คนอื่นๆ

ถูกทรมานและไม่ยอมรับการปลดปล่อย

เพื่อจะได้การเป็นขึ้นจากตายที่ดียิ่งกว่า 36 บ้างถูกเหยียดยะ โบยตี

ขณะที่คนอื่นถูกตีตรวนและจำคุก 37 บ้างถูกขว้างด้วยก้อนหิน⁵¹

บ้างถูกลือเป็น 2 ท่อน บ้างตายด้วยคมดาบ บ้างนุ่งห่มหนังแพะหนังแกะ สิ้นเนื้อประดาตัว ถูกข่มเหงและถูกย้าย

38 แผ่นดินโลกไม่ควรค่ากับคนเช่นนี้เลย พวกเขาเร่งรีบไปตามถิ่นกันดาร ภูเขาต่างๆ หรือในถ้ำในโพรง

39 คนเหล่านี้ล้วนได้รับการยกย่องในความเชื่อของพวกเขา

แต่ก็ยังไม่มีคนใดได้รับสิ่งซึ่งทรงสัญญาไว้

40 พระเจ้าทรงวางแผนเตรียมสิ่งที่ดีกว่าไว้ให้สำหรับเรา

เพื่อพวกเขาจะได้รับความสมบูรณ์พร้อมร่วมกับเราทั้งหลายเท่านั้น

พระเจ้าทรงตีสอนบุตรของพระองค์

⁵⁰ 11:31 หรือ บรรดาผู้ไม่เชื่อ

⁵¹ 11:37 ต้นฉบับเก่าแก่บางฉบับว่า ถูกขว้างด้วยก้อนหิน พวกเขาถูกทดสอบ

12 เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามีพยานหมู่ใหญ่พร้อมรอบด้านเช่นนี้แล้ว
ก็ให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่และบาปอันเกาะแน่น
ให้เราวิ่งด้วยความอดทนบากบั่นไปตามลู่ที่ทรงกำหนดไว้สำหรับเรา
2¹ให้เราเพ่งมองที่พระเยซู
ผู้ทรงลิขิตความเชื่อและทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์
พระองค์ทรงทนรับกางเขนและไม่ใส่พระทัยในความอัปยศของไม้กางเขน
เพราะเห็นแก่ความชื่นชมยินดีที่อยู่เบื้องหน้า และพระองค์ได้ประทับ ณ
เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า
3 ท่านทั้งหลายจงใคร่ครวญถึงพระองค์ผู้ทรงทนการต่อต้านเช่นนี้จากคนบา
ป เพื่อว่าท่านจะได้ไม่เหน็ดเหนื่อยหรือท้อแท้ใจ
4 ในการขับเคี่ยวกับบาป ท่านยังไม่ได้ต่อสู้จนถึงกับหลังเลือด
5 และท่านได้ลืมนึกถึงคำหนุนใจซึ่งมีมาถึงท่านในฐานะบุตรว่า

“ บุตรของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
อย่าท้อใจเมื่อทรงตำหนิต่าน
6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก
และทรงลงโทษทุกคนที่ทรงรับเป็นบุตร” ⁵²

7 จงทนความทุกข์ยากโดยถือเสมือนว่าเป็นการติสอน
พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อท่านในฐานะบุตร
เพราะบุตรคนไหนบ้างที่บิดาไม่เคยติสอน? 8 หากท่านไม่ถูกติสอน
(และทุกคนได้รับการติสอน) ท่านก็เป็นบุตรนอกกฎหมายและไม่ใช่บุตรแท้
9 ยิ่งไปกว่านั้น
เราทั้งปวงล้วนมีบิดาซึ่งเป็นมนุษย์ผู้ติสอนเราและเราเคารพนับถือท่านที่ทำเช่น

⁵² 12:6 ส ก ๒ .3:11, 12

นั้น ยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด

ที่เราควรอยู่ในโอวาทของพระบิดาแห่งจิตวิญญาณของเราและมีชีวิตอยู่

10 บิดาของเราดีสอนเราชั่วระยะหนึ่งตามที่คิดเห็นว่าดีที่สุด

แต่พระเจ้าทรงดีสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา

เพื่อเราจะได้มีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์

11 ไม่มีการดีสอนใดดูน่าชื่นใจในเวลานั้น มีแต่จะเจ็บปวด

ทว่าภายหลังจะเกิดผลเป็นความชอบธรรมและสันติสุขแก่บรรดาผู้รับการฝึกฝน

โดยการดีสอน

12 เหตุฉะนั้นจงเสริมกำลังแขนที่อ่อนแรงและเข่าที่อ่อนล้า

13” จงทำทางให้ราบเรียบสำหรับเท้าของท่าน”⁵³

เพื่อคนง่อยจะไม่พิการแต่กลับเป็นปกติดี

เตือนมิให้ปฏิเสธพระเจ้า

14 จงเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสงบสุขร่วมกับคนทั้งปวงและเป็นผู้บริสุทธิ์
ปราศจากความบริสุทธิ์แล้วก็ไม่มีความหวังจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย

15 จงระวัง อย่าให้ใครพลาดไปจากพระคุณของพระเจ้า

และอย่าให้มีรากขมขื่นงอกขึ้นมา สร้างความเดือดร้อนและมลทิน

แก่คนเป็นอันมาก 16 จงระวัง อย่าให้ใครผิดศีลธรรมทางเพศ

หรือไม่อยู่ในทางพระเจ้าแบบเอชาว ผู้ขายสิทธิบุตรหัวปีแลกกับอาหารมือเดียว

17 ท่านทั้งหลายทราบอยู่ว่าในภายหลังเมื่อเอชาวต้องการรับพรนี้เป็นมรดกก็ถูก

ปฏิเสธ เขาไม่อาจแก้ไขอะไรได้ แม้เขาจะแสวงหาพรนั้นด้วยน้ำตา

18 ท่านทั้งหลายมิได้มายังภูเขาที่จับต้องได้ และที่ลุกเป็นไฟ

มิได้มายังความมืด

ความมืดมนและอายุ 19 มิได้มายังเสียงแตรกระหึ่มหรือพระสุรเสียงตรัส

⁵³ 12:13 ส ก ๒ .4:26

ซึ่งบรรดาผู้ไต่สวนแล้ววอนขออย่าได้ตรัสคำใดๆ กับเขาอีก

20 เพราะพวกเขาไม่อาจทนกับคำบัญชาที่ว่า

“ แม้แต่สัตว์ที่แตะต้องภูเขานั้นก็จะถูกหินขว้างตาย” ⁵⁴

21 สิ่ง que เห็นนั้นน่าหวาดกลัวยิ่งนัก จนโมเสสกล่าวว่า

“ ข้าพเจ้าตัวสั่นด้วยความกลัว” ⁵⁵

22 แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน มาสู่เยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

นครแห่งพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ท่านได้มายังที่ชุมนุมอันร่าเริงยินดีของเหล่าทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับ

23 มาสู่คริสตจักรแห่งบุตรหัวปี ผู้มีชื่อจาริกไว้ในสวรรค์

ท่านได้มาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามวลมนุษย์

มายังวิญญูณจิตแห่งคนชอบธรรมซึ่งทรงทำให้สมบูรณ์แล้ว

24 มาสู่พระเยซูผู้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่

และมาถึงโลหิตประพรม ซึ่งกล่าวถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่าโลหิตของเอเบล

25 จงระวังอย่าปฏิบัติเสฐพระองค์ผู้ตรัสอยู่

ถ้าพวกเขายังไม่หันเมื่อปฏิบัติเสฐพระองค์ผู้ตรัสเตือนในโลก

เรายอมจะหันไม่หันยิ่งขึ้นเพียงใด

หากเราหันหนีพระองค์ผู้ทรงเตือนจากสวรรค์

26 ครั้งนั้นพระสุรเสียงของพระองค์ทำให้โลกสะเทือนสะท้าน

แต่บัดนี้พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า “ เราจะทำให้สะเทือนสะท้านอีกครั้งหนึ่ง

ไม่เพียงโลกนี้ แต่ฟ้าสวรรค์ด้วย” ⁵⁶ 27 คำว่า “ อีกครั้งหนึ่ง”

บ่งบอกว่าสิ่งที่สั่นคลอนได้คือสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นนั้นจะถูกขจัดทิ้ง

เพื่อให้เหลืออยู่แต่สิ่งที่ไม่สั่นคลอน

⁵⁴ 12:20 อ พ ย .19:12, 13

⁵⁵ 12:21 ฉ ธ บ .9:19

⁵⁶ 12:26 ฮ ก ก .2:6

28 เหตุฉะนั้นในเมื่อเรากำลังได้รับอาณาจักรอันไม่อาจสิ้นคลอนได้ ก็ให้เราขอบพระคุณและนมัสการพระเจ้าอย่างที่ทรงพอพระทัยด้วยความยำเกรงและด้วยความครั้นคร้าม 29 เพราะวา

“พระเจ้าของเราทรงเป็นไฟอันเผาผลาญ” 57

คำแนะนำสุดท้าย

13 จงรักกันฉันพี่น้องสืบต่อไป 2 อย่างลืมที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า

เพราะโดยการทำเช่นนั้น บางคนได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว

3 จงระลึกถึงบรรดาผู้ถูกจองจำอยู่เสมือนว่าท่านถูกจองจำร่วมกันกับเขา

และจงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูกข่มเหงราวกับว่าท่านเองกำลังทนทุกข์อยู่

4 จงให้การแต่งงานเป็นที่นับถือสำหรับคนทั้งปวง

และรักษาเตียงสมรสให้ปราศจากมลทิน

เพราะพระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษคนล่วงประเวณีและคนทั้งปวงที่ผิดศีลธรรม

ท ก ง เ พ ศ 5 จงรักษาชีวิตของท่านให้เป็นอิสระจากการรักเงินทอง

และจงพอใจในสิ่งที่ตนมี เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า

“ เราจะไม่มีวันละจากท่าน

เราจะไม่มีวันทอดทิ้งท่าน” 58

6 ดังนั้นเราจึงกล่าวได้อย่างมั่นใจว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า

57 12:29 ฉ ฐ บ .4:24

58 13:5 ฉ ฐ บ .31:6

ข้าพเจ้าจะไม่กลัว

มนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า?” 59

7 จงระลึกถึงบรรดาผู้นำของท่าน ผู้ได้กล่าวพระวาทะของพระเจ้าแก่ท่าน
จงพิจารณาคุณผลลัพท์แห่งวิถีชีวิตของท่านเหล่านั้น
แล้วตามอย่างความเชื่อของท่านเหล่านั้น

8 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเหมือนเดิมเสมอ ทั้งเมื่อวานนี้ วันนี้ และสืบไปนิรันดร์

9 อย่าหลงไปตามสารพันคำสอนแปลกๆ

เป็นการดีที่จะให้ใจเราเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ

ไม่ใช่ด้วยอาหารตามธรรมเนียมพิธี ซึ่งไม่ได้ให้คุณค่าใดๆ แก่ผู้รับประทาน

10 เรามีแท่นบูชาซึ่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ในพลับพลาไม่มีสิทธิ์รับประทานอาหารจาก
แท่นนั้น

11 มหาปุโรหิตนำเลือดของสัตว์ต่างๆ

เข้าไปในอภิสุทธิสถานเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

แต่ร่างของสัตว์เหล่านั้นนำไปเผาออกค่ายพัก 12 พระเยซูก็เช่นกัน

ทรงทนทุกข์นอกกำแพงเมือง

เพื่อชำระเหล่าประชากรให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

13 ฉะนั้นให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ที่นอกค่าย

ทนรับความอัปยศที่พระองค์ได้ทรงรับ 14 เพราะที่นี่เราไม่มีนครอันถาวร

แต่เรากำลังมองหานครซึ่งจะมาถึง

15 เหตุฉะนั้นให้เราถวายการสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าโดยทางพระ
เยซูตลอดไป คือถวายผลแห่งริมฝีปากที่กล่าวยอมรับพระนามของพระองค์

16 อย่าลืมที่จะทำความดีและแบ่งปันร่วมกับผู้อื่น

เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยเครื่องบูชาเช่นนี้

17 ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ใต้บังคับบัญชาผู้นำของท่าน
ซึ่งเฝ้าดูแลท่านในฐานะเป็นผู้ที่ต้องรายงาน

จงเชื่อฟังเขาเพื่อเขาจะทำหน้าที่ด้วยความซื่อใจ

มิใช่จำใจรับภาระซึ่งไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ท่าน

18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เราแน่ใจว่าเรามีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์

และปรารถนาจะดำเนินชีวิตอย่างน่านับถือในทุกด้าน

19 ข้าพเจ้าขอร้องท่านเป็นพิเศษให้อธิษฐานขอให้ข้าพเจ้าได้กลับมาหาท่านใน
ไม่ช้านี้

20 ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ซึ่งโดยโลหิตแห่งพันธสัญญาในรันดร์

ได้ทรงให้พระเยซูเจ้าของเราผู้เป็นองค์พระผู้เลี้ยงยิ่งใหญ่แห่งฝูงแกะของพระเจ้า
เป็นขึ้นจากตายนั้น 21 ทรงให้ท่านทั้งหลายพร้อมด้วยทุกสิ่งอันดี

เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

และขอทรงกระทำกรำในเราทั้งหลายตามที่ชอบพระทัยของพระองค์

โดยทางพระเยซูคริสต์ขอพระสิริมีแด่พระองค์เสมอไปเป็นนิตย์ อาเมน

22 พี่น้องทั้งหลาย ขอให้ท่านรับฟังคำเตือนสติของข้าพเจ้า

เพราะข้าพเจ้าเขียนจดหมายเพียงสั้นๆ มาถึงท่าน

23 ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านทราบว่า

ทิโมธีน้องของพวกเราได้รับการปล่อยตัวแล้ว หากเขามาถึงเร็วๆ นี้

ข้าพเจ้าจะมาหาท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา

24

ข้าพเจ้าขอฝากความคิดถึงมายังบรรดาผู้นำของท่านตลอดจนเหล่าประ
ชากรทั้งปวงของพระเจ้า

พวกพี่น้องจากอิตาลีฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

25 ขอพระคุณดำรงอยู่กับท่านทั้งปวง